

Skillnaden mellan stora och små synder

Kan ni förklara skillnaden mellan stora och små synder?

Innehållsförteckning:

- Synders indelningar
- Skillnaden mellan stora och små synder
- Att envisas med små synder förvandlar dem till stora synder

Svar:

Lov och pris tillkommer Gud, och välsignelser och fred över Guds sändebud. Och därefter:

Synders indelningar

Ibn al-Qayyim – må Gud förbarma sig över honom – sade: "Synder delas in i små och stora genom Koranens och sunnans text, de tidiga lärdas konsensus och förnuftsmässig bedömning." Slut citat från *Madarij al-Salikin* (1/315).

När vi känner till de stora synderna känner vi till de små.

Skillnaden mellan stora och små synder

De lärda är oense i sin definition av stor synd, efter att de erkänt att det inte är avsett att begränsa dem till sju:

Al-Hafiz sade:

”Det har sagts: Den stora synden är den vars begångare drabbas av en varning i en korantext eller sunna. Ibn Abd al-Salam sade: Jag har inte funnit en definition av den stora synden som är säker mot invändning. Han sade: Det bästa är att definiera den som vad som antyder att dess begångare föraktar den i samma grad som den minsta av de stora synderna som är nämnda i texterna. Han sade: En del definierade den som varje synd kopplad till en varning eller förbannelse. Ibn al-Salah sade: Den har tecken, bland dem är att den kräver ett lagstadgat straff, och bland dem är att varning om straff i elden och liknande nämns för den i Koranen eller sunnan, och bland dem är att dess begångare beskrivs som syndare, och bland dem är förbannelsen.

Isma'il al-Qadi återberättade med en autentisk källkedja från al-Hasan al-Basri att han sade: 'Varje synd som Gud den Upphöjde kopplar till elden är en stor synd.'

Bland de bästa definitionerna är al-Qurtubis ord i Al-Mufhim: 'Varje synd som det i en korantext, sunna eller konsensus uttryckligen sägs att den är stor eller allvarlig, eller om allvaret i straffet för den meddelas, eller om ett lagstadgat straff kopplas till den, eller om allvarlig fördömelse av den uttrycks - är en stor synd.'

Utifrån detta bör man undersöka vad varning, förbannelse eller syndighet nämnts om i Koranen eller de autentiska och goda haditherna, och lägga till det vad som uttryckligen sägs i Koranen och de autentiska och goda haditherna om att det är en stor synd.

Al-Halimi sade i Al-Minhaj: Det finns ingen synd utan att ha en liten och en stor form. En liten synd kan förvandlas till en stor synd av ett åtföljande omständigheter, och en stor synd kan förvandlas till en avskryvård handling på liknande sätt - som att döda orättvist, vilket är en stor synd, men om man dödar en förälder, ett barn, en nära släkting, i det heliga området, eller under de heliga månaderna, är det en avskryvård handling. Otukt är en stor synd, men om det sker med grannes hustru, med en nära släkting, under Ramadan eller i det heliga området är det en avskryvård handling.

*Att stjäla under det lägsta tröskelvärdet är en liten synd, men om den bestulne inte äger något annat och bristen leder till svaghet är det en stor synd.” Slut citat – sammanfattat från al-Hafiz. Se också *Tafsir Ibn Kathir* (2/285–286).*

Sheikhul Islam Ibn Taymiyya – må Gud förbarma sig över honom – tillfrågades om de stora synderna som nämnts i Koranen och hadithen – har de en gräns som de känns igen på?

Han svarade:

”Den bästa av åsikterna i denna fråga är den från Ibn Abbas, som Abu Ubayd, Ahmad ibn Hanbal och andra nämnde, nämligen: att den lilla synden är vad som är under de två gränserna – den världsliga gränsen och den yttersta livets gräns. Det är innebörden av den som sade: ’vad som inte har ett lagstadgat straff i världen.’ Det är innebörden av den som sade: ’Varje synd som avslutas med en förbannelse, vrede eller eld hör till de stora synderna.’ Och innebörden av den som sade: ’utan ett lagstadgat straff i världen och utan en varning i det yttersta livet’ – det vill säga en ’specifik varning’ som varning om elden, vreden och förbannelsen.

*Likaså varje synd vars begångare varnats för att han inte ska inträda i paradiset och inte lukta paradiset doft, och om vilken det sagts: ’Den som gör det är inte en av oss’ och att dess begångare är syndare – allt detta hör till de stora synderna.” Slut citat, något förkortad, från *Majmu’ al-Fatawa* (11/650–652).*

Vad som verkar begränsa de stora synderna till sju har kommit:

Al-Bukhari (2767) och Muslim (89) återberättar från Abu Hurayra, må Gud vara nöjd med honom, från Profeten ﷺ att han sade: *”Undvik de sju fördärvande synderna.”* De sade: *”O Guds sändebud, och vad är de?”* Han sade: *”Avgudadyrkan, trolldom, att döda en själ som Gud har förbjudit utom med rätta skäl, att äta ränta, att äta den faderlöses egendom, att fly på slagfältet, och att anklaga kyska troende, ovetande kvinnor.”*

Al-Tabarani återberättar i *Al-Mu’jam al-Awsat* (5709) från Abu Sa’id al-Khudri, må Gud vara nöjd med honom, att han sade att Guds sändebud ﷺ sade: *”De stora synderna är sju: avgudadyrkan, att döda en själ som Gud har förbjudit utom med rätta skäl, att anklaga en kysk kvinna, att fly från slagfältet, att äta ränta, att äta den faderlöses egendom, och att återvända till nomadlivet efter emigrationen.”* Al-Albani bedömde det som hasan i *Saheeh al-Jami’* (4606).

Dock är begränsningen till sju inte avsedd.

Al-Hafiz sade i *Al-Fath*:

"Al-Tabari återberättade från Ibn Abbas att det sades till honom: 'De stora synderna är sju.' Han sade: 'De är fler än sju och sju.' Och i en återgivning från honom: 'De är närmare sjuttio.' Och i en återgivning: 'Mot sjuhundra.' Och hans ord tolkas som överdrift i förhållande till den som begränsade dem till sju." Slut citat.

Att envisas med små synder förvandlar dem till stora synder

Här finns tre saker man bör uppmärksamma och vara vaksam på:

Den första: Att envisas med en liten synd kan förvandla den till en stor synd.

Al-Qarafi sade: "Den lilla synden skadar inte hedervärdigheten och kräver inte syndighet, om inte man envisas med den – då blir den en stor synd... ty det finns ingen liten synd vid envisande, och ingen stor synd vid förlåtelsesbön, som de tidiga lärda sade... Och med förlåtelsesbön menar de ånger med dess villkor, inte att söka förlåtelse medan beslutet kvarstår." Slut citat från *Al-Mawsu'a al-Fiqhiyya* (34/156).

Ibn al-Qayyim – må Gud förbarma sig över honom – sade: "Att envisas med en liten synd kan göra dess synd likvärdig med en stor synds synd eller till och med överträffa den." Slut citat från *Ighatha al-Lahfan* (2/151).

Shekhen Ibn Uthaymin – må Gud förbarma sig över honom – sade:

*"Om en människa envisas med den lilla synden och det blir hennes vana, blir det en stor synd genom envisandet, inte genom handlingen. Att tala i telefon med en kvinna på ett njutningssökande sätt är förbjudet men inte en stor synd. Men om en människa envisas med det och hennes enda bekymmer är att ta upp telefonen mot dessa kvinnor och tala med dem, blir det en stor synd. Att envisas med den lilla synden gör den till en stor synd på grund av envisandet – ty hennes envisande med den lilla synden vittnar om hennes ringaktning av Gud den Mäktige och Majestätiske, och att hon inte bryr sig om vad Gud har förbjudit." Slut citat, med innebörden, från *Liqa' al-Bab al-Maftuh* (172/5).*

Den andra: Att förakta små synder är fördärvande.

Ahmad (3808) återberättar från Abdullah ibn Mas'ud, må Gud vara nöjd

med honom, att Guds sändebud ﷺ sade: *"Akta er för de föraktade synderna, ty de samlas mot en människa tills de fördärvar henne."* Och Guds sändebud ﷺ slog en liknelse för dem: *"Som ett folk som slår läger i ett öde land och det dags att laga mat, och man går och hämtar en käpp och en annan hämtar en käpp tills de samlat en massa bränsle och tänt en eld och tillagat det de kastade i den."* Al-Albani autentifierade det i *Saheeh al-Targhib* (2470).

Den tredje: Att undvika stora synder sonar små synder.

Ingen är fri från synder i sitt liv – antingen mellan honom och hans Herre, eller mellan honom och skapelserna. Han bör alltid sträva efter att rena sitt register, och veta att om han fruktar de fördärvande synderna, de stora synderna och de förstörande handlingarna, förlåter Gud honom de lättsinniga synderna däremellan. Gud den Upphöjde sade: *"Om ni undviker de stora synderna som ni förbjuds, sonar Vi era onda gärningar för er och tar in er på en ärofull plats"* (Al-Nisa: 31). Och Han den Upphöjde sade: *"De som undviker de stora synderna och det skamlösa, utom de lättsinniga"* (Al-Najm: 32).

Al-Hafiz Ibn Hajar – må Gud förbarma sig över honom – sade:

"Al-Khattabi sade: Det som avses med al-lamam är vad Gud nämnde i Sitt ord: 'De som undviker de stora synderna och det skamlösa, utom de lättsinniga' – och det är det som är förlåtet. Och Han sade i den andra versen: 'Om ni undviker de stora synderna som ni förbjuds, sonar Vi era onda gärningar.' Från de två verserna framgår att al-lamam hör till de små synderna och att det sonas genom att undvika de stora synderna." Slut citat.

Och Gud vet bäst.